

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crvcis Et Patientiae Crvcifixorum Et Crvciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Emblematica Imago XXXIII. S. Apollonii Crvcifixi Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

Facta perennarint tua si malefacta, Perenni;
33. Mors tibi, martyribus vita perennis erit.

MATHEI
10:15
E. P. I.

S.
cu
gis
ci,
co
De
qu
cr
riu
ab
&
pa
ciu
&
fid
op
fec

EMBLEMATICA IMAGO XXXIII.
S. APOLLONII CRVCIFIXI.
EXPLICATA.

SANCTVS APOLLONIVS Iconij sub Præ-
fide Perennio passus crucis suspendium,
vitam absoluit, cæloque donatus est; sub
Perennio passus est, vt incorrecta perfe-
ctoris malitia, & inuicta Confessoris patientia ma-
gis innotescerent. CHRISTVS cùm esset affixus cru-
ci, non admisit, sed reiecit iniquorum Iudæorum
consilia diçteriaque suadentium atque dicentium,
Descendat nunc de cruce, & credimus ei. Videbantur
quodammodo optare, & simul conari, ne perpetua
crux CHRISTI esset; CHRISTVS verò mentis alte-
rius erat, ne desereret, vt & redemptionem nostram
absolueret, & nos ad crucis perpetuitatem vocaret
& excitaret. Ergo si quis aliquando suggererit, vt
passionem intermittas, & de patientia remittas, ne
cuius suggestionibus acquieueris, memor CHRISTI
& APOLLONII, quorum crux perpetua fuit. Sub Præ-
fide Perennio patitur, quem semper hostis infestat,
opprimit semper & torquet, ne crux vniquam desit,
sed neque deesse oportet, cùm S. Leo dixerit Serm. 9.

Qua-

Metaph.
Martyrol.
Menolog.Sympathia
Christi &
Apollonij
Arifitium
perpetua
patientia.
Matth. 27,
42.

Quadragesimo. Nemo est, dulcissimi, cui per conditionem temporis societas huius gloria aenegetur, tamquam tranquillitas vacua sit occasione virtutis, Apostolus enim prædicat dicens: Omnes, qui volunt in CHRISTO pie vivere, persecutionem patiuntur; & ideo numquam deest tribulatio persecutionis, si numquam desit obseruantia pietatis.

2. Tim. 12.

CRUX APOLLONII, CRUX perpetui laboris

Instrumentum artis bene riuendi.

Habet cum aqua tribulatio consonantiam, & quidem plures tribulationum quam aquarum fontes sunt. Perennis fons laboris, & tribulationis CRUX CHRISTI est, de qua loquitur Augustinus Serm. 12. de Sanct. & ait: *Crux Domini non tantum la dicitur, quæ passionis tempore ligni affixione conficitur, sed illa etiam, quæ totius vitæ curriculo cunctarum disciplinarum virtutibus coaptatur.* Accedit & Clericus Alexandrinus, qui lib. 7. Stromat. in hæc verba apostolicum Apollonium describit: *Qui cum vera religionem instituerit, maximam inter homines dignitatem consecutus, nec sic quidem eò perueniet, ut dicatur in carceribus perfectus, quoniam hanc appellationem præoccupauit rati finis, cum, qui est martyr ex cognitione, iam eò perueniret ut perfectum opus ostenderet, sanguine per charitatem cognitione profectam, benignè donatum amittens spiritum. Beatus hic fuerit, & iure perfectus vocetur, ut sublimis*

Excursio laborantis.

tas potestatis sit Dei? & non ex nobis. Accedit & Iustinianus cap. 2. de Sobriet. In hac sobrietatis cruce per totam istam vitam que in medijs tentationibus posita est perpetuo debet pendere Christianus.

CRUX APOLLONII, CRUX agrotantis.

HOC APOLLONII, imò & veri Apollinis CHRISTI oraculum est: *Qui perseverauerit, usque in finem, hic saluus erit.* Pulchrè Bernardus, qui semper agrotus vixit, Serm. 1. in die Paschat. dixit: *Non cessamus tollere crucem nostram, donec dicet Spiritus, vt requiescamus à laboribus nostris.* Deus quidem, donec mundus absolueretur, more suo laboravit, postea verò quieuit, præluxitque exemplo homini, vt donec ipse mundo, in quo viuit, absoluat laboret & infirmetur, expectetque donec post obitum in requiem cælestem admittatur. *Tunc temporis absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt.* Conuenit APOLLONIVS cum CHRISTO dicente: *Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est.* Cùm è cruce iam penderet, opus suum absoluit ac dixit: *Consummatum est.* Diem igitur totum in Patris obedientia posuit, & sanctæ crucis passione ac patientia opus suum om-

Instrumentum artis bene moriendi. Matth. 24. 13. Excitatio agrotantis.

Apoc. 2. 1.

Ioan. 9. 4.

Ioan. 19. 30.

Qq nino

nino perrexit. Conueniat & æget cum CHRISTO, anteactæ vitæ labores, dum iacet in lecto, laudibus suæ infirmitatis tolerantia perficiat & consummat. Finis coronat opus, & transactam iam vitam in gloriosa superueniens honorat & illustrat. Huc uenerat iam moriturus Abbas Pambo, & post per totos labores adstantibus sibi uiris ait: *Ex quo uentum hunc locum solitudinis, & fabricavi mihi cellam, & habitavi, extra laborem manuum mearum non recolo comedisse, nec pœnituisse de sermone quem locutus sum, que ad hanc horam. Et sic uado ad Dominum, quoniam qui nec initium fecerim seruiendi Deo.*

Leuamen laborantis & ægotantis.

*Virtus Eu-
charistia.*

Rex gloriosus ingrediens in hunc mundum obtulit se passioni, & à primo momento creationis cœpit laborare, nec quieuit, donec in crucem expirauit. In memoriam tantæ passionis sacramentum Eucharistiam condidit, ut perpetua eius patientia coleretur, & cultores ac communicatores omnes acciperent tolerantiam, qua labores & infirmitates perpetuas sustinerent. Hæc natura, hæc conditio est inuenerabilis Sacramenti, ut quæ in eo colitur uirtus communicantibus illam dispenset ac tribuat. Reliquies laboris perpetui sacrosancta Hostia est, & tunc

maximè suam ostendit vim, cum natus ad laborem
 homo sacrum percipit Viaticum, cuius caelesti offi-^{Viaticum.}
 cio ac beneficio mors ipsa finis laborum est, & post
 molestum ac laboriosum humanæ mortalitatis iter
 placida quies & requies promissa datur viantibus &
 laborantibus, qui *in Domino moriuntur*: qui in exitu ^{Apoc. 4,}
 viae ac vitæ illum in Sacramento percipiunt. ^{13.}

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 coronâ aurea & laureola.

Perpetuum quoddam martyrium professori ar-^{Honor alit}
 tis viuendi indicitur: *Statutum est hominibus se-^{artem be-}*
mel mori. quin potius semper mortificari, vti cum <sup>ne viu-
 di & mo-
 riendi.</sup>
 Dauide testatur Apostolus scribens ad Romanos
 cap. 8. *Quis nos separabit à charitate CHRISTI? tribu-*
latio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum?
an persecutio? an gladius? (sicut scriptum est. Quia pro-
pter te mortificamur tota die, æstimati sumus sicut oves oc-
cisionis.) Vel ob hanc causam S. Lucam celebrat Ec-
 clesia, cuius hæc oratio est: *Interueniat pro nobis, qua-*
sumus Domine, sanctus tuus Lucas Euangelista, qui cru-
cis mortificationem iugiter in suo corpore pro tui nominis
honore portauit.

Quem ferat fructum continua & perpetua mor-
 tificatio, testatur Apostolus 2. Corinth. cap. 4, 8. *In*

omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur; persequimur, sed non destituimur; persecutionem patimur, sed non derelinquimur; deicimur, sed non perimus: semper mortificationem IESV in corpore nostro circumferentes, & vita IESV manifestetur in corporibus nostris. CHRISTVS Rex viuit & regnat perpetuò, ex quo fit, Christianum virum, in cuius corpore vita eius patere debere corona æterna illustrari; cumque illa perpetua sit, perpetuis debet laboribus comparari. Accidit Iustinianus de Casto connub. cap. 7. *Quosdam pro communem modum, & ultra humanas vires Dei pietia tentari permittit, ut illos continua & æterni pugna præ ceteris gloriosiores faciat. Neque ad momentum permittuntur quiescere, ut denicò triumphatoque hosti cunctius in perpetuas gaudeant æternitates: gaudeant coronati, triumphent laureati. Interim tamen dum perpetuò laborant & ægotant, sit eorum supplicatio, quæ fuit Fulgentij Episcopi Ruspensis extremam ægotantis: Domine, da mihi hîc modò patientiam postea indulgentiam.*

*Laurea
perpetui
laboris.*

*Extrema
verba ma-
patientie.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus THEODVLVS; in quo, veluti in speculo, ferentis iniquam seruitutem & infirmitatem forma conspicitur.